

Általános tájékoztató

Közösségi oltalmi rendszer

Közösségi védjegyoltalom

Magyar Szabadalmi Hivatal – 2006

Összeállította: *dr. Gonda Imre*
Sorozatszerkesztő: *Bana Zsuzsanna*
Tipográfia: *Plette Péter*
ISSN 1788-4462
ISBN-10: 963-9157-50-3
ISBN-13: 978-963-9157-50-7
Felelős kiadó: *dr. Bendzsel Miklós*
Magyar Szabadalmi Hivatal
Készült az Európai Unió Belső
Piaci Harmonizációs Hivatala
támogatásával

Az e kiadványban szereplő tájékoztatás nem helyettesíti a jogi szakvéleményt.
A tájékoztatás az adott témával kapcsolatos alapvető ismeretek biztosítására korlátozódik.

ÁLTALÁNOS TÁJÉKOZTATÓ A KÖZÖSSÉGI VÉDJEGYRENDSZERRŐL

1. Bevezetés

A közösségi védjegy olyan védjegy, amelynek oltalma az Európai Unió minden tagállamában egységesen fennáll.

A közösségi védjegy olyan jogi eszköz az Európai Unióban, amely fontos szerepet tölt be az egységes belső piac működésében azáltal, hogy megkönnyíti az áruk és a szolgáltatások tagállamok közötti szabad áramlását.

A közösségi védjegyrendszer három fő jellemzője az egységesség, az autonómia és a együttélés. A közösségi védjegy egységessége azt jelenti, hogy az oltalmat területi alapon nem lehet megosztani. Az autonómia elve szerint a közösségi védjeggyel összefüggő kérdéseket kizárólag a közösségi jog – elsősorban a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: közösségi védjegyrendelet) – szabályozza. Az együttélés elve szerint a közösségi védjegyrendszer a tagállami védjegyrendszerekkel párhuzamosan létezik és működik.

A közösségi védjegy intézményét a közösségi védjegyrendelet hozta létre, amelyet az annak végrehajtását szabályozó 2868/95/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: végrehajtási rendelet), valamint a díjakat tartalmazó 2869/95/EK bizottsági rendelet, végül a fellebbezési tanácsok eljárási szabályait megállapító 216/96/EK bizottsági rendelet egészíti ki. E jogszabályok elfogadásuk óta többször módosultak.

A közösségi védjegyrendszert az alicantei (Spanyolország) székhelyű Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (a továbbiakban: BPHH) működteti. A BPHH 1996. január 1-je óta fogad közösségi védjegybejelentéseket.

2. A védjegy szerepe a gazdaságban

A védjegy az árujelzők legfontosabb fajtája. A védjegy mint árujelző az egyes áruk és szolgáltatások azonosítására, egymástól való megkülönböztetésére, a fogyasztók tájékozódásának előmozdítására szolgáló eszköz.

A védjegy – mint a szellemi tulajdon többi formája is – fontos részét képezi a vállalkozások piaci stratégiájának. A gazdasági verseny alapvető eszköze, kiemelkedő szerepet játszik a marketing és a reklám területén. A védjegy lehetővé teszi a piaci részesedés növelését, valamint annak megőrzését.

A védjegy része a vállalkozás szellemi tulajdonának; vagyoni értékű jog, megtestesíti és megerősíti a kapcsolatot a vállalkozás és annak ügyfelei között. A védjegy tárgya lehet a vagyoni forgalomnak, átszállhat és átruházható.

3. A közösségi védjegy szerepe és főbb előnyei

A közösségi védjegy intézményének létrehozását megelőzően védjegyoltalmat kétféleképpen – nemzeti vagy nemzetközi úton tett védjegybejelentéssel – lehetett szerezni az Európai Unió tagállamaiban. Mindkét eljárás esetén figyelembe kellett venni az adott ország vonatkozó nemzeti jogszabályait és az eljáró hatóságok gyakorlatát. Ennek megfelelően ha valaki az összes tagállamban kívánt oltalmat szerezni, akkor egy összetett, országokra megosztott és bonyolult eljárással kellett szembenéznie, amely gyakran olyan eredménnyel zárult, hogy egyes országokban oltalmat kapott, míg másokban elutasították ugyanazon védjegybejelentését. Ezen felül a lajstromozott védjegyek is egyes tagállamok területéhez kötődtek.

A közösségi védjegy intézménye tette lehetővé, hogy egyetlen bejelentéssel és egységes eljárással az Európai Unió összes tagállamának területére nézve védjegyoltalmat lehessen szerezni. A létrejött oltalom az összes tagállamban egységesen áll fenn, azt területi alapon megosztani nem lehet. Ha a közösségi védjegy oltalma megszűnik, akkor az valamennyi tagállam tekintetében egységesen következik be.

A közösségi védjegy lajstromozására irányuló eljárás, valamint annak költségei kedvezőbbek, mintha valaki az oltalmat – nemzeti vagy nemzetközi úton – több tagállamban kívánná megszerezni. A meglévő oltalom fenntartását célzó tevékenység (védjegyhasználat, megújítás) ellátása is kedvezőbb, ha nem minden érintett országban külön-külön eljárva kell annak eleget tenni.

A közösségi védjegy egységes jellegéből azonban hátrányok is származhatnak. Az egész közösségi védjegybejelentést el kell utasítani, ha olyan feltétlen kizáró ok merül fel, amely csupán egyetlen tagállam tekintetében áll fenn. Hasonló okból már oltalom alatt álló, lajstromozott közösségi védjegy utólagos megszüntetésére is sor kerülhet azzal, hogy ilyenkor szintén a teljes oltalom megszűnik, még akkor is, ha az adott, lajstromozást gátló ok csak egy tagállam tekintetében áll fenn. Ilyen esetekben különösen hasznos lehet, hogy a közösségi védjegy és a tagállami védjegyrendszerek között „szabad az átjárás”, azaz lehetőség van arra, hogy az elutasított közösségi védjegybejelentést vagy megszüntetett közösségi védjegyet nemzeti védjegybejelentéssé alakítsák át.

4. A közösségi és a tagállami védjegyrendszerek kapcsolata

A közösségi védjegy intézményét nem azért hozták létre, hogy azzal váltsák fel és így megszüntessék a nemzeti védjegyrendszereket. Éppen ellenkezőleg, a közösségi védjegy és a tagállamonként külön-külön fennálló oltalmi rendszerek párhuzamos működése teszi lehetővé, hogy a védjegyjogosultak eltérő igényeinek a különböző rendszerek jobban eleget tudjanak tenni.

Mivel nem minden vállalkozás képes 25 ország piacán jelen lenni, ezért nem minden jogosultnak feltétlenül érdeke olyan védjegyet lajstromoztatni, amelynek oltalma minden tagállamban fennáll. Ezen felül még az olyan méretű vállalkozás, amely az Európai Unió teljes piacán képes megjelenni, sem feltétlenül ugyanazon védjeggyel kíván piacra lépni mindegyik országban, hiszen a tagállamok kulturális sokszínűsége eltérő piaci jellemzőket eredményezhet. Ennek megfelelően egyes igényeknek jobban megfelel a tagállamonként külön-külön fennálló védjegyoltalom, mint az egységes közösségi védjegy.

2004. október 1-je óta az Európai Közösség részese a Madridi Jegyzőkönyvnek. Ennek köszönhetően közösségi védjegyre alapítva is lehet nemzetközi védjegybejelentést tenni, és a nemzetközi védjegybejelentésben az Európai Közösséget is meg lehet jelölni.

5. Az átalakítás és a szenioritás

A z együttélés elvéből fakad, hogy a két oltalmi rendszer – a közösségi és a tagállami – között bizonyos esetekben átjárhatóság van.

a) Átalakítás

Ha a közösségi védjegybejelentést elutasítják vagy a közösségi védjegy oltalmát megszüntetik, a jogosult kérheti annak nemzeti védjegybejelentéssé történő átalakítását (konverzióját) azokra a tagállamokra vonatkozóan, amelyekben az elutasítás vagy a megszüntetés oka nem áll fenn. Fontos kedvezmény, hogy az átalakításkor a nemzeti védjegybejelentés megőrzi a közösségi védjegybejelentés bejelentési napját, illetve egyéb elismert elsőbbségét. Magyarország tekintetében további előnyt jelent, hogy az átalakítás nyomán keletkezett védjegybejelentés díjkezdményben részesül. Ezen felül, ha a konverzió lajstromozott közösségi védjegyen alapszik, akkor egyszerűsített eljárással

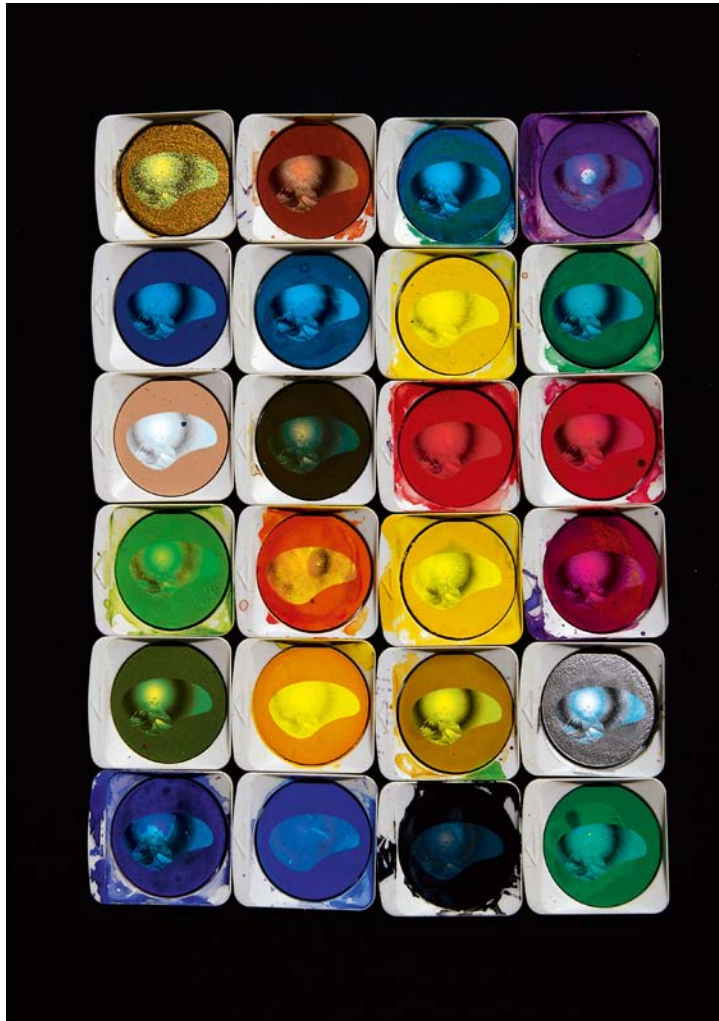
– az érdemi vizsgálat mellőzésével – kaphat oltalmat. A díjkedvezmény mértéke – attól függően, hogy a konverzió közösségi védjegybejelentésen vagy közösségi védjegyen alapul-e – a nemzeti úton tett védjegybejelentés díjához képest 30 vagy 50%.

b) Szenioritás

Elképzelhető, hogy valaki olyan védjegyének a közösségi oltalmáért folyamodik, amely már oltalom alatt áll az Európai Unió valamely tagállamában. Ilyenkor a jogosult dönthet úgy, hogy kéri a szóban forgó tagállami védjegyének szenioritását azonos közösségi védjegy tekintetében. A szenioritás a tagállami védjegy oltalmát mintegy beemeli az azonos közösségi védjegyébe, amely – az érintett ország tekintetében – a tagállami védjegy paramétereivel fog rendelkezni. Ennek megfelelően szükségtelenné válik a tagállami védjegyoltalom megújítása, hiszen annak oltalma a továbbiakban a közösségi védjegy részeként áll fenn.

6. A közösségi védjegyrendszer kiterjesztése az új tagállamok területére

Az Európai Unió 2004-ben történt bővítése eredményeként a közösségi védjegyrendszer kiterjedt az új tagállamok területére is. Ez azonban számos kérdést vetett fel, elsősorban az új tagállamok területén oltalmat élvező védjegyek és a kiterjesztett közösségi védjegyek esetleges konfliktusai kapcsán. A rendezőelv szerint a korábbi – új tagállamban oltalmat élvező – védjegy alapján nem lehet megtámadni a kiterjesztett közösségi védjegyet, azonban lehet kérni a közösségi védjegy használatának megtiltását az érintett új tagállam területére nézve.

Hasonlóan a fenti rendezőelvhez ha a kiterjesztett közösségi védjegy olyan feltétlen kizáró okba ütközik – például az új tagállam hivatalos nyelvén nincs megkülönböztető képessége –, amely kizárólag az új tagállam tekintetében áll fenn, akkor sem lehet kezdeményezni a közösségi védjegy megszüntetését, de lehet kérni használatának megtiltását. A közösségi védjegy használatának megtiltására irányuló eljárást – Magyarország esetében – a Fővárosi Bíróságnál lehet indítani.

Az Európai Unióhoz történő csatlakozást követően az új tagállamra nézve is lehet kérni a közösségi védjegybejelentés vagy védjegy átalakítását az eredeti bejelentési nap megőrzése mellett, azonban – például Magyarország tekintetében – az átalakított közösségi védjegy alapján nem lehet korábbi jogot érvényesíteni, mint a csatlakozás napja.

7. A megjelölés kiválasztása

A közösségi védjegynek alapvetően két követelményt kell kielégítenie: grafikaiag ábrázolhatónak kell lennie, és rendelkeznie kell megkülönböztető képességgel. Ennek megfelelően látható, hogy milyen fontos a megjelölés kiválasztása.

Védjegyoltalomban részesülő megjelölés lehet különösen:

- szó, szóösszetétel, beleértve a személyneveket és a jelmondatokat;
- betű, szám;
- ábra, kép;
- sík- vagy térbeli alakzat, beleértve az áru vagy a csomagolás formáját;
- szín, színösszetétel, fényjel, hologram;
- hang;
- az előzőekben felsorolt egyes megjelölések összetétele.

Azonos követelményeknek kell megfelelnie a közösségi együttes védjegyeknek is. A fő eltérés a közösségi védjegyhez képest az együttes védjegy funkciójában van. Az együttes védjegy valamely társadalmi szervezet, köztisztület vagy egyesülés tagjainak áruit vagy szolgáltatásait különbözteti meg mások áruitól vagy szolgáltatásaitól, az együttes védjeggyel megjelölt áruk vagy szolgáltatások minősége, származása vagy egyéb tulajdonsága alapján. Az együttes védjegy bejelentéséhez szabályzatot is mellékelni kell, amelynek döntően az együttes védjegy használatát rendező szabályokat kell tartalmaznia.

A közösségi védjegy megjelölésének megválasztásakor nagyobb körültekintéssel kell eljárni, mint a tagállami védjegy esetében. A közösségi védjegy lajstromozására irányuló eljárás során a feltétlen kizáró okokat mindegyik tagállam tekintetében vizsgálják, ami az eltérő nyelvek és piaci viszonyok miatt komoly kihívást jelent a védjegybejelentő számára.

A megjelölés az Európai Unió hivatalos nyelveinek egyikén sem lehet leíró jellegű vagy általánosan használt az árujegyzékbe tartozó áruk vagy szolgáltatások tekintetében. A bejelentés megtétele előtt javasolt előzetes vizsgálatot végezni arról, hogy a megjelölésnek nincs-e valamilyen jelentése a tagállamok hivatalos nyelvén, és amennyiben van, akkor az nem leíró jellegű-e az árujegyzékben szereplő árura vagy szolgáltatásra nézve.

Közösségi védjegyrendszer

Ezen felül célszerű előzetesen megvizsgálni, hogy a védjegybejelentés nem sérti-e valamely korábbi közösségi vagy tagállami védjegy oltalmát, vagy nem ütközik-e más egyéb korábbi jogba. Védjegyek ütközésén a korábbi védjeggel azonos vagy azzal az összeteveszthatóságig hasonló védjegybejelentést kell érteni az árujegyzékek azonosságára vagy hasonlóságára. A BPHH a viszonylagos kizáró okok – korábbi jogok – fennállását ugyan a közösségi védjegy lajstromozására irányuló eljárás során hivatalból nem vizsgálja, de a korábbi jog jogosultja felszólalással élhet a későbbi ütköző védjegybejelentéssel szemben.

Tekintettel arra, hogy az Európai Unió tagállamaiban összesen közel hárommillió érvényes védjegy áll oltalom alatt, az esetleges konfliktusok elkerülése végett a korábbi, ütköző jogok előzetes feltárása különösen fontos lehet.

A felszólalás veszélyének csökkentése érdekében a BPHH kutatási jelentést készít, amelyben a korábbi, ütköző közösségi védjegyeket tárja fel. A BPHH kutatási jelentése ugyan nem tartalmazza a korábbi, tagállami ütköző védjegyeket, de mellékeli a tagállami hivatalok által elkészített nemzeti kutatási jelentéseket is, amelyek már kitérnek a korábbi jogok ezen körére is. Egyes tagállami hivatalok ugyanis részt vesznek a kutatási jelentések elkészítésében azzal, hogy a saját országukban érvényes nemzeti és nemzetközi védjegyek között végeznek kutatást. A nemzeti kutatási jelentés elkészítése azonban 2008. január 1-jét követően opcionálissá válik: a közösségi védjegybejelentés megtételekor

maga a bejelentő kérheti annak elkészítését. Ennek elmaradása esetén a BPHH csak saját kutatási jelentését fogja megküldeni a bejelentőnek.

A kutatási jelentés birtokában a védjegybejelentő mérlegelheti és eldöntheti, hogy egy későbbi felszólalás mennyiben veszélyezteti védjegybejelentését. Egyes tagállami hivatalok – köztük a Magyar Szabadalmi Hivatal¹ is – szolgáltatásként kínálják a védjegybejelentést megelőző kutatás elvégzését.

8. A közösségi védjegy bejelentője és jogosultja

Közösségi védjegybejelentést bárki tehet, függetlenül attól, hogy honos-e az Európai Unió valamely tagállamában, illetve attól, hogy milyen jogalanyisággal rendelkezik.

Az Európai Unióban honos személyek közvetlenül járhatnak el a BPHH előtt, mindenki más azonban köteles hivatásos képviselő közreműködését igénybe venni az eljárás során. Hivatásos képviselő igénybevételét azonban nem csak a fenti szabály indokolhatja. A szakterület és az eljárás olyan specialitásokat mutat, hogy célszerű lehet a témában jártas szakembert megbízni.² A BPHH előtt hivatásos képviselőként eljárhatnak szabadalmi ügyvivők, ügyvédek és jogtanácsosok.

¹ További információk: található a Magyar Szabadalmi Hivatal honlapján: www.mszh.hu

² A BPHH előtt gyakran eljáró képviselők listája hozzáférhető a <http://oami.europa.eu> honlapon.

9. Az eljárásban használható nyelvek

A közösségi védjegybejelentést az Európai Unió bármely hivatalos nyelvén – így magyarul is – meg lehet tenni. Az eljárás egyszerűsítésére és a költségek csökkentésére irányuló törekvések miatt a BPHH azonban öt munkanyelvvvel dolgozik, amely az angol, a francia, a német, az olasz, illetve a spanyol. A közösségi védjegy bejelentésekor egy ún. második nyelvet is meg kell jelölni, amely csak a fenti öt munkanyelv egyike lehet.

Ha a közösségi védjegybejelentést az öt munkanyelv egyikén tették, akkor felszólalás, illetve törlés és megszűnés megállapítására irányuló eljárás csak ezen a nyelven indítható a védjegybejelentéssel, illetve a védjeggyel szemben. Ha a közösségi védjegybejelentést nem az öt munkanyelv egyikén tették, a fenti eljárások az ún. második nyelven zajlanak. A közösségi védjegyet érintő kontradiktórius eljárások esetén a felek – az előzőekben ismertetett szabálytól eltérően – másik hivatalos nyelv használatában is megállapodhatnak.

A közösségi védjegyrajstrom és a Közösségi Védjegy-értésítő a közösségi védjegybejelentések és védjegyek összes fontos adatát tartalmazza az Európai Unió minden hivatalos nyelvén.

Az Európai Unió bővítése és a közösségi védjegyrendszer kiterjesztése kapcsán meg kell jegyezni, hogy a bővítés napját megelőzően bejelentett közösségi védjegyek tekintetében az adatok az új tagállamok nyelvén nem állnak rendelkezésre.

10. A közösségi védjegybejelentés benyújtása – elektronikus benyújtás

A közösségi védjegybejelentést be lehet nyújtani közvetlenül a BPHH-nál vagy valamely tagállami hivatalnál, amely azt továbbítja a BPHH felé. Magyarország esetében a közösségi védjegybejelentés benyújtható a Magyar Szabadalmi Hivatalnál is, amely azt – a továbbítási díj megfizetését követően – küldi meg a BPHH-nak. Ilyenkor a közösségi védjegybejelentés benyújtásának napja az a nap lesz, amelyen a bejelentést a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz nyújtották be.

A közösségi védjegybejelentés közvetlen benyújtása esetén az iratot elő lehet terjeszteni elektronikus úton, faxon, postai úton vagy személyesen is.

A közösségi védjegybejelentés benyújtásakor nem követelmény, de ajánlott használni a BPHH bejelentési űrlapját. A közösségi védjegybejelentésnek tartalmaznia kell legalább a védjegyoltalom iránti kérelmet, a megjelölést, az árujegyzéket és a bejelentő azonosítására szolgáló adatokat.

A közösségi védjegy bejelentésének legegyszerűbb és legolcsóbb formája az elektronikus úton történő benyújtás. A védjegybejelentőnek ki kell töltenie a BPHH honlapján hozzáférhető elektronikus űrlapot – amely

magyar nyelven is rendelkezésre áll –, csatolnia kell a megfelelő dokumentumokat, és meg kell fizetnie a közösségi védjegybejelentés díját.

Elektronikus úton történő bejelentés esetén a közösségi védjegy bejelentője a hagyományos úton tett bejelentéshez képest díjkedvezményben részesül.

11. Díjfizetés

A közösségi védjegy lajstromozására irányuló eljárásban a bejelentőt alapvetően két díjfajta terheli. Az első a bejelentés megtételekor – vagy az azt követő két hónapon belül – kell megfizetni, míg a másodikat a védjegy lajstromozásakor.

A díjtételek a következők szerint alakulnak.

A közösségi védjegybejelentés alapdíja (három áruosztályig) 900 euró, elektronikus bejelentés esetén 750 euró.

A közösségi védjegy lajstromozási díja (három áruosztályig) 850 euró.

A közösségi védjegy megújításának díja (három áruosztályig) 1500 euró, elektronikus megújítás esetén 1350 euró.

12. Az eljárás főbb lépései

A közösségi védjegybejelentés benyújtását követően a BPHH megvizsgálja, hogy a közösségi védjegybejelentés megfelel-e a bejelentési nap elismeréséhez szükséges feltételeknek, majd értesíti a bejelentőt a közösségi védjegybejelentés beérkezéséről, a közösségi védjegybejelentés ügyszámáról és az elismert bejelentési napról.

A BPHH elvégzi a közösségi védjegybejelentés alaki vizsgálatát, különösen arra tekintettel arra, hogy a védjegy árujegyzékében feltüntetett árukat és szolgáltatásokat megfelelően osztályozták-e. Amennyiben a vizsgálat valamilyen hiányosságot tár fel, a BPHH felhívja a bejelentőt a hiányosságok határidőben történő pótlására. Az árujegyzék megfelelő összeállításában segítséget jelent a BPHH honlapján hozzáférhető, EUROCLASS elnevezésű osztályozási segédlet.

Az alaki vizsgálatot követően a BPHH megküldi a közösségi védjegybejelentés adatait mindazon tagállami iparjogvédelmi hivataloknak, amelyek vállalták, hogy részt vesznek a közösségi védjegyrendelet 39. cikke szerinti nemzeti kutatási jelentés elkészítésében. Ezzel egyidejűleg a BPHH is elkészíti a korábbi, ütköző közösségi védjegyeket tartalmazó kutatási jelentését. A BPHH a kutatási jelentést – a nemzeti kutatási jelentésekkel együtt – megküldi a bejelentőnek.

A kutatási jelentések megküldését követi a közösségi védjegybejelentés – hivatalból végzett – érdemi vizsgálata, amelyről a későbbiekben lesz szó.

13. A lajstromozást gátló okok

A BPHH hivatalból végzett érdemi vizsgálata az ún. feltétlen lajstromozást gátló okokra terjed ki. Ezzel összhangban a BPHH az ilyen kizáró okba ütköző közösségi védjegybejelentés kapcsán nyilatkozattételre hívja fel a bejelentőt. Amennyiben a bejelentő nyilatkozata nyomán sem sikerül elhárítani az akadályt, a BPHH elutasítja a közösségi védjegybejelentést.

A hivatalból végzett érdemi vizsgálat során a BPHH – más kizáró okok mellett – a következőket vizsgálja:

- a megjelölés rendelkezik-e megkülönböztető képességgel;
- a megjelölés nem leíró jellegű-e, azaz az Európai Unió valamely hivatalos nyelvén nem az áru vagy a szolgáltatás mennyiségét, minőségét, értékét, földrajzi származását vagy egyéb jellemzőjét jelöli-e;
- nem vált-e általánosan használttá, azaz az Európai Unió valamelyik tagállamában nem vált-e az általános nyelvhasználatban vagy az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmazott kifejezéssé.

A felsorolt akadályok elháríthatóak akkor, ha a kérdéses megjelölés a használat révén megszerezte a megkülönböztető képességet. Ebben az esetben a közösségi védjegy bejelentőjének kell igazolnia, hogy a megjelölést a használat révén a releváns fogyasztói körben az áru vagy a szolgáltatás származásának azonosítására alkalmas árujelzőnek tekintik.

Ezeken túlmenően egyéb, feltétlen lajstromozást gátló okokat is vizsgál a BPHH, például hogy a megjelölés nem ütközik-e a közrendbe vagy a közérkölcsebe, nem megtévesztő-e stb.

A BPHH által végzett érdemi vizsgálat ellenére is előfordulhat, hogy a közösségi védjegybejelentés valamely feltétlen lajstromozást gátló okba ütközik. Ennek kiküszöbölésére szolgál az észrevétel intézménye, amely az érintett harmadik személy az egész eljárás során élhet a védjegybejelentéssel szemben. Ha a közösségi védjegy lajstromozására irányuló eljárás már lezárult, a lajstromozást követően lehet kérni a védjegy törlését vagy megszűnésének megállapítását.

14. A meghirdetés és a felszólalás

Ha a közösségi védjegybejelentés hivatalból végzett érdemi vizsgálata nem tárt fel feltétlen kizáró okot, a BPHH a bejelentést meghirdeti a Közösségi Védjegy-értesítőben.

A meghirdetést követő három hónapon belül a korábbi jog jogosultja felszólalhat a közösségi védjegybejelentéssel szemben, kérve annak – az árujegyzék egy része vagy egésze tekintetében történő – elutasítását.

A felszólalás a korábbi akadályozó jog – különösen a korábbi ütköző védjegy – jogosultjának biztosítja a lehetőséget, hogy fellépjen a későbbi ütköző védjegy bejelentésével szemben. Ilyenkor a BPHH a felszólalásban megjelölt ún. viszonylagos kizáró ok tekintetében is elvégzi a közösségi védjegybejelentés érdemi vizsgálatát.

A BPHH értesíti a bejelentőt a felszólalásról, az eljárás azonban csak az értesítést követő két hónap elteltével kezdődik. A határidőnek az a célja, hogy lehetőséget biztosítson a feleknek a megegyezésre, elkerülve ezzel a felesleges költségek előidézését. Ezt a határidőt a felek közös kérelme alapján akár 24 hónapra is meg lehet hosszabbítani.

A felszólalási eljárás megindulását követően a feleknek elő kell adniuk érveiket. Amikor már mindegyik fél számára biztosították a lehetőséget a nyilatkozattételre, a BPHH dönt a felszólalás tárgyában.

A felszólalás akkor lehet eredményes, ha az abban hivatkozott korábbi jog ütközik a közösségi védjegybejelentéssel. Korábbi jog lehet korábbi közösségi védjegy, nemzeti védjegy, nemzetközi védjegy – amelynek oltalma kiterjed az Európai Unióra vagy valamely tagállam területére –, kereskedelmi név vagy lajstromozatlan, de korábbtól fogva ténylegesen használt olyan megjelölés, amely a tagállami jog szerint lajstromozást gátló okot képezhet.

Két védjegy akkor ütközik egymással, ha azonosak vagy az összetéveszthetőségig hasonlóak egymáshoz az árujegyzék azonossága vagy hasonlósága mellett.

Egy későbbi védjegybejelentés eltérő árujegyzék mellett is ütközhet egy korábbi közösségi védjeggyel, ha a korábbi védjegy jóhírű. Ilyenkor az ütközés akkor is fennáll, ha az árujegyzék szerint eltérőek az áruk, illetve a szolgáltatások, feltéve, hogy a későbbi elsőbbségű megjelölés alapos ok nélkül történő használata a jó hírű védjegy megkülönböztető képességét vagy hírnevét sértené vagy tisztességtelenül kihasználná.

A felszólalások többségét korábbi lajstromozott védjegyre alapítják, és az összetéveszthetőség veszélyére hivatkoznak.

Ha a felszólalás olyan korábbi védjegy alapján alapul, amelyet legalább öt éve lajstromoztak, a közösségi védjegy bejelentője kérheti a korábbi védjegy tényleges használatának igazolását a felszólalást megelőző öt év tekintetében. Ha a felszólaló nem tud tényleges védjegyhasználatot igazolni a kérdéses időszakból, akkor felszólalását további érdemi vizsgálat nélkül elutasítja a BPHH. Ha a felszólaló csak az árujegyzék egy része tekintetében tudja igazolni korábbi védjegyének tényleges használatát, az árujegyzék fennmaradó része tekintetében a BPHH nem veszi figyelembe felszólalását.

A felszólalási eljárás – főszabály szerint – írásban zajlik, ezért nem szükséges a feleknek személyesen megjelenniük a BPHH előtt. Mindezek ellenére a BPHH dönthet úgy, hogy a felek személyes meghallgatása szükséges a tényállás feltáráshoz.

A felszólalási eljárás eredménye döntően kétféle lehet: a védjegybejelentés egészben vagy az árujegyzék egy része tekintetében történő elutasítása, vagy a felszólalás elutasítása és a támadott védjegybejelentés lajstromozása. A BPHH döntésével szemben fellebbezésnek van helye.

15. A közösségi védjegy lajstromozása és a közösségi védjegylajstrom

A közösségi védjegy lajstromozását követően a BPHH a védjegyre vonatkozó adatokat bejegyzi a közösségi védjegylajstromba, és azt meghirdeti a Közöségi Védjegyértesítőben az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén.

A közösségi védjegylajstrom minden fontos adatot tartalmaz az adott közösségi védjegyről és annak jogusultjáról. A közösségi védjegylajstromba történő bejegyzés a közösségi védjegy által biztosított kizárólagos jog érvényesíthetőségét mozdítja elő.

A közösségi védjegyet érintő jogutódlást be kell jegyezni a közösségi védjegylajstromba annak érdekében, hogy a jogutód a védjegyoltalomból eredő jogait harmadik személyekkel szemben érvényesíthesse.

A BPHH hivatalos lapja, a Közöségi Védjegyértesítő a közösségi védjegylajstromban szereplő adatokat teszi közzé. A hivatalos lap hozzáférhető a BPHH honlapján.³

A közösségi védjegybejelentésekről vezetett nyilvánosság szintén hozzáférhető a BPHH honlapján.⁴ Ez utóbbi egy elektronikus tájékoztató rendszer, amely információkat tartalmaz a közösségi védjegybejelentések tekintetében.

³ <http://oami.europa.eu/en/mark/bull.htm>

⁴ http://oami.europa.eu/CTMOnline/RequestManager/en_SearchBasic

16. A közösségi védjegyből eredő jogok

Lajstromozott közösségi védjegy alapján a jogosultnak kizárólagos joga van a védjegy használatára. A jogosult mindenki mást eltilthat a védjeggyel azonos vagy azzal az összetéveszthetőségig hasonló megjelölés használatától az árujegyzékbe tartozó azonos vagy hasonló áruk és szolgáltatások tekintetében. A közösségi védjegyoltalom a tagállamok területére terjed ki.

A védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthatja meg a védjegy használatát olyan árukkal kapcsolatban, amelyeket ő hozott forgalomba vagy amelyeket kifejezett hozzájárulásával hoztak forgalomba az Európai Közösségben (jogkimerülés). Ezt a szabályt azonban nemcsak a közösségi védjegyre, hanem a tagállamokban érvényes védjegyekre is alkalmazni kell. Mindezek ellenére ha a védjegyjogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, különösen akkor, ha az áru állapotát megváltoztatták, illetve károsították, a jogkimerülés ellenére is felléphet az engedélye nélkül történő védjegyhasználatl szemben.

17. Jogérvényesítés

A közösségi védjegyből eredő jogok megsértése esetén ugyanazon jogkövetkezmények alkalmazhatók, mintha a tagállamban lajstromozott nemzeti vagy nemzetközi védjegyet bitorolnák. A szankciókat – és részben az érvényesítésükre irányuló eljárást – a tagállami jog állapítja meg.⁵ A közösségi védjegyre vonatkozó 91. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknál ún. közösségi védjegybírókat kellett kijelölniük, amelyeknek kizárólagos hatáskörük van az ilyen eljárásokra. Magyarországon az első fokon eljáró közösségi védjegybíró a Fővárosi Bíróság, míg a másodfokon eljáró közösségi védjegybíró a Fővárosi Ítéltábla.

A közösségi védjegybíró által hozott ítéletet más tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendelet alapján kell végrehajtani.

A felperes döntheti el, hogy a jogsértő székhelye vagy a jogsértés elkövetésének helye szerint illetékes közösségi védjegybírósnál indít-e bitorlási pert. A jogsértés elkövetésének helye szerinti közösségi védjegybírósnak azonban kizárólag az érintett tagállamban elkövetett bitorlásra van joghatósága, más tagállamban megvalósított bitorlás megállapítására nincs. Ezzel szemben a bitorló székhelye szerint illetékes közösségi védjegybírósnak joghatósága van ugyanazon közösségi védjegy más tagállamokban elkövetett bitorlásának a megállapítására is.

⁵ Magyarország tekintetében a jogkövetkezményeket a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 27. §-a tartalmazza.

A bitorlási per alperese viszontkeresettel élve kérheti a közösségi védjegy törlését vagy megszüntetésének megállapítását. Ilyenkor az eljáró közösségi védjegy bíróság választhat, hogy saját maga dönt a kérdésben, vagy azt a BPHH elé utalja, és az eljárás jogerős befejezéséig a bitorlási pert felfüggeszti.

18. Az oltalom időbeli hatálya és a megújítás

A közösségi védjegyoltalom a bejelentés napjától számított tíz évig tart. A védjegyoltalom további tíz-tíz éves időtartamra megújítható. Megújítás esetén az újabb oltalmi idő az előző oltalmi idő lejáratát követő nappal kezdődik.

A megújítási kérelemnek tartalmaznia kell a közösségi védjegy lajstromszámát, a jogosult nevét és címét, képviselő esetén a képviselő adatait, végül annak megjelölését, hogy a megújítást az árujegyzék egészére vagy csak annak egy részére kérik.

A megújítási kérelmet a közösségi védjegy oltalmának lejártát megelőző hat hónapban lehet előterjeszteni. Ennek elmulasztása esetén a megújítási kérelmet és a megújítási díj megfizetését a közösségi védjegy oltalmának lejártát követő hat hónapban is elő lehet terjeszteni, ilyenkor azonban – a megújítás díján felül – pótdíjat kell fizetni.

Ha a megújítási kérelem és díj a közösségi védjegy árujegyzékének csak egy részére irányul, akkor az árujegyzék fennmaradó része tekintetében az oltalom megújítás hiányában megszűnik. A megújítás az oltalmi idő lejártát követő napon válik hatályossá. A megújítás tényét bejegyzik a közösségi védjegylajstromba.

19. Törlés és a megszűnés megállapítása

A BPHH-tól kérhető a közösségi védjegy törlése vagy megszűnésének megállapítása.

a) Törlés

A közösségi védjegy törlését ún. feltétlen kizáró okok tekintetében bárki, míg az ún. viszonylagos kizáró okok tekintetében csak a korábbi jog jogosultja kérheti. A törlés alapjául szolgáló okok egyetlen kivétellel (rossz-hiszemű védjegybejelentés) megegyeznek a lajstromozást gátló okokkal.

b) Megszűnés megállapítása

A megszűnés megállapításának három fő oka lehet:

- a védjegy tényleges használatának elmulasztása;
- a védjegy megkülönböztető képességének elvesztése;
- a védjegy megtévesztővé válása.

A közösségi védjegynek az árujegyzékbe tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében megvalósuló tényleges használata olyan kötelezettség, amelynek elmulasztása több hátrányos következménnyel járhat. A tényleges használatnak az Európai Közösség belső piacán kell megvalósulnia. A jelenlegi gyakorlat szerint egyetlen tagállam területén megvalósuló használat elegendő a belső piacon történő tényleges használat igazolására.

A közösségi védjegy megszűnésének megállapítása esetén az oltalom megszűnését – főszabály szerint – a megszűnésmegállapítási kérelem benyújtásának napjára nézve kell megállapítani. Ezzel szemben a törlés – a bejelentés napjára – visszaható hatályú megszűntetést eredményez.

A megszűnésmegállapítási és a törlési ügyekben a BPHH-nak kizárólagos hatásköre és illetékessége van. Ez alól kivételt csak a közösségi védjegy bitorlása miatt indított – a tagállami bíróságok előtt folyó – perben a vizontkereset képezhet, ahol az alperes kérheti a közösségi védjegy megszűnésének megállapítását vagy törlését.

20. Jogorvoslat

A BPHH által hozott döntésekkel szemben fellebbezésnek van helye. A fellebbezést a BPHH fellebbezési tanácsainál kell előterjeszteni. A fellebbezés díjköteles.

A fellebbezési tanácsok tagjaikban és eljárásaikban függetlenek a BPHH-tól. Tagjaikat a BPHH Igazgatótanácsa, az eljáró tanácsok elnökeit az Európai Unió Tanácsa választja.

A fellebbezési tanácsok döntéseinek bírósági megváltoztatása az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságától kérhető. A kérelem alapja lehet különösen a hatáskör hiánya, alapvető eljárási szabályok megsértése, hatáskörrel való visszaélés, az Európai Közösséget létrehozó szerződés vagy a közösségi védjegyrendelet megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság a kérelmet elutasíthatja, a támadott döntést megváltoztathatja vagy azt hatályon kívül helyezheti, és a BPHH-t új eljárásra vagy az eljárás folytatására utasíthatja.

A közösségi védjegyek kutatása

A **CTM-online** adatbázis a közösségi védjegyrendszer indulásától tartalmazza a közösségi védjegybejelentések és lajstromozott védjegyek adatait. Az adatbázis a BPHH honlapján (<http://oami.europa.eu>) keresztül a **Databases** (Adatbázisok) menüpont alatt érhető el. A keresés és a megjelenítés nyelve öt – angol, francia, német, olasz, spanyol – közül választható ki. Az adatbázis használatát és a kutatási példákát „Közösségi oltalmi rendszer” sorozatunk „CTM-online adatbázis” című kiadványa mutatja be részletesen.

Keresőfelület

CTM-ONLINE - Trade mark consultation service - Basic

Enter your search criteria

Trade mark No:

Trade mark basis:

Trade mark name:

Trade mark type:

Vienna codes:

List of results:

Search

Clear

Last updated on: 16/11/2006

Disclaimer and Copyright Notice

A megjelenített találat részlete

CTM-ONLINE - Detailed trade mark information

Trade mark name: biotoll
Trade mark No.: 054107207
Trade mark basis: CTM
Number of results: 1 of 1

Trade mark

Filing date: 11/02/2004
Nice Classification: 5 (Nice Classification)
Trade mark: Individual
Type of mark: Figurative
Vienna Classification: 24.1.1, 24.1.3, 24.1.24 (Vienna Classification)
Acquired distinctiveness: No
Status of trade mark: Registration pending (class)
Filing language: Hungarian
Second language: English

Graphic representation

Biotoll

List of goods and services

Nice Classification: 5
List of goods and services: Download and robotiles.